

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/64/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201667
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201667.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Igor Belko a členov senátu: JUDr. Marián Trenčan a JUDr. Elena Berthotyová, PhD., v právnej veci sťažovateľa (v konaní žalobcu) : MILÉNIUM, spol. s r.o., Karpatské nám. 11, Bratislava, IČO: 35 812 851, zastúpený: JUDr. Daniela Simanová, advokátka, Palkovičova 15, Bratislava, proti žalovanému : Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/235/2015-195 zo dňa 14. júla 2016 v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/235/2015-195 zo dňa 14. júla 2016 zrušuje a vec krajskému súdu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi finančnej správy

1. Na základe výsledkov mimoriadnej kontroly dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“ alebo „DPH“) vykonanej u žalobcu bývalým Daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky za zdaňovacie obdobie 1. štvrtýrok 2006, máj, jún 2007 a august až november 2007, o ktorej bol vyhotovený protokol zo dňa 01.02.2010 a dodatok č. 1 k nemu, vydal vtedajší miestne príslušný správca dane Daňový úrad Bratislava 3 dňa 19.03.2010 rozhodnutie, ktorým vyrubil žalobcovi za zdaňovacie obdobie september 2007 rozdiel dane v sume 827.678,- Sk (27.473,87 Eur). Na odvolanie žalobcu bolo toto rozhodnutie zrušené odvolacím orgánom a vec bola vrátená správcovi dane na ďalšie konanie. Dňa 03.04.2014 vydal Daňový úrad Bratislava (ďalej len „správca dane“) nové rozhodnutie o vyrubení dane, ktoré bolo taktiež na odvolanie žalobcu zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočne zisteného, vyhodnoteného a odôvodneného skutkového stavu.

2. Po doplnení dokazovania správca dane vydal dňa 14.04.2015 rozhodnutie č. 268441/2015/9104403 (ďalej aj „rozhodnutie správca dane“), ktorým podľa § 68 ods. 5 v nadväznosti na § 165 b zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi za zdaňovacie obdobie september 2007 rozdiel dane v sume 22.893,71 Eur. Správca dane neuznal žalobcovi uplatnené právo na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr od dodávateľa LUMA Slovakia, s. r. o., Košická 52, Bratislava za nákup kryštálového cukru, keď na základe rozsiahleho dokazovania dospel k záveru, že neboli preukázané dodávky a samotná existencia kryštálového cukru pre spoločnosť LUMA Slovakia s. r. o., ktorá mala následne deklarovaný tovar dodať v posudzovanom zdaňovacom období žalobcovi, pričom zo strany dodávateľa ide o fiktívnu fakturáciu. Uplatnením odpočítania dane na základe dodávateľských faktúr uvedeného dodávateľa žalobca podľa názoru správca dane porušil § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“).

Ďalej správca dane nepriznal žalobcovi odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry vystavenej dodávateľom U. T. - STENLEY-CO za nákup kávy, keď konštatoval, že vykonanými dôkazmi nebola preukázaná preprava ani samotná existencia tohto tovaru, pričom ide o tzv. reťazový obchod, kde tok faktúr od dodávateľa k odberateľovi je iný ako preprava tovarov, ktorá smeruje priamo od predajcu k odberateľovi.

Správca dane napokon nepriznal žalobcovi odpočítanie dane z faktúr za nákup kryštálového cukru od spoločnosti FIN KREDIT, s. r. o. z dôvodu, že nebolo dostatočne preukázané nadobudnutie deklarovaného tovaru žalobcom.

3. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 1174571/2015 zo dňa 16.07.2015 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) potvrdil rozhodnutie správca dane, pričom konštatoval, že pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na odpočítanie dane na základe preverovaných dodávateľských faktúr vyhotovených vyššie uvedenými dodávateľmi, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené práve tými dodávateľmi, ktorí sú uvedení na preverovaných faktúrach. V posudzovaných obchodných prípadoch bolo podľa žalovaného vykonaným dokazovaním preukázané, že tovar nebol dodaný žalobcovi dodávateľskými spoločnosťami LUMA Slovakia, s. r. o., U. T. - STENLEY-CO a FIN KREDIT, s. r. o. tak, ako to faktúry deklarujú. Vierohodnosť predložených dokladov bola podľa žalovaného spochybnená preverovaním správca dane, najmä výsluchmi svedkov. Rovnako bola spochybnená preprava tovaru, ako aj jeho samotná existencia, pričom pochybnosti správca dane žalobca vierohodnými a nespochybniteľnými dôkazmi nevyvrátil.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote žalobu na Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) a domáhal sa jeho zrušenia, spolu so zrušením rozhodnutia správca dane a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. V žalobe tvrdil, že v daňovom konaní predloženými dôkaznými prostriedkami preukázal, že kryštálový cukor nakúpený od dodávateľa LUMA Slovakia, s. r. o. fyzicky existoval a bol riadne dodaný obchodnej spoločnosti K.K.V.-UNION, s. r. o. na jej sklad, čo uvedená spoločnosť potvrdila žalobcovi na dodacích listoch a zaviedla do svojho účtovníctva. Faktúry dodávateľskej spoločnosti LUMA Slovakia, s. r. o. žalobca riadne uhradil bezhotovostným prevodom na jeho účet. Na preverenie vyššie uvedených skutočností navrhol žalobca vykonať výsluch svedkyne N. G. R., ktorá viedla pre spoločnosť LUMA Slovakia, s. r. o. účtovnú evidenciu, ako aj fyzické preverenie existencie dodaného tovaru u odberateľa K.K.V.-UNION, s. r. o. Uvedené dôkazné návrhy však neboli v daňovom konaní akceptované.

5. Žalobca tiež poukázal na rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, ktoré preverovali obchody spoločnosti LUMA Slovakia, s. r. o., z ktorých podľa žalobcu vyplýva, že žalobca ani jeho štatutárny zástupca neboli a nie sú trestne stíhaní v súvislosti s daňovými zločinmi týkajúcimi sa dodávok kryštálového cukru od obchodnej spoločnosti LUMA Slovakia, s. r. o. Z uvedených dôvodov žalobca nesúhlasil so závermi žalovaného, že ide o fiktívnu fakturáciu tovaru pre žalobcu. Zo záverov orgánov činných v trestnom konaní podľa žalobcu vyplynulo, že obchodná spoločnosť LUMA Slovakia, s. r. o.

tovar fyzicky mala, nevedela však preukázať jeho pôvod, resp. tovar nadobudla od iných subjektov ako deklarovala na faktúrach zaradených do svojho účtovníctva. Žalobca však tvrdil, že o týchto skutočnostiach nemal akúkoľvek vedomosť a nemá ani právne prostriedky na to, aby od svojich dodávateľov vyžadoval preukazovanie pôvodu predávaného tovaru. Mal za to, že pokiaľ by skutočne dodával fyzicky neexistujúci tovar len na základe fiktívnych faktúr, ako to uviedol správca dane i žalovaný, musel by správca dane vykonať kontrolu aj v spoločnosti K.K.V.-UNION, s. r. o., pri ktorej by vyšlo najavo, že žalobcom dodávaný tovar fyzicky neexistuje. To však daňové orgány nezistili a odpočítanie dane z tovaru dodaného žalobcom spoločnosti K.K.V.-UNION, s. r. o. nespochybnili. K uskutočneniu prepravy tovaru fyzickou osobou I. T. žalobca poukázal na to, že vo výkaze DPH má zaúčtované v mesiaci júl 2007 všetky faktúry za dopravu, pričom namietal, že nemôže byť zodpovedný za to, že prepravca a spoločnosť LUMA Slovakia, s. r. o. predmetné faktúry v účtovníctve neuviedli. K tejto otázke žalobca navrhoval vykonať výsluch svedkyne N. G. R.. Bol toho názoru, že nakoľko nakúpil riadne na základe kúpnej zmluvy tovar, ktorý následne predal svojmu odberateľovi, faktúry riadne zaúčtoval, splnil všetky podmienky stanovené v § 49 ods. 1, ods. 2 a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH pre odpočítanie dane.

6. K neuznaniu odpočítania dane z faktúry za dodávku kávy od U. T. - STENLEY-CO žalobca poukázal na svedectvo U. T., ktorý výslovne potvrdil, že kávu zúčtovanú faktúrou č. 302007 žalobcovi dodal a prepravil ju sám na miesto určené žalobcom, faktúru vystavil a opečiatkoval. Nevedel jednoznačne preukázať iba spôsob prepravy kávy, nakoľko na prepravu použil súkromné osobné motorové vozidlo, avšak súčasne uviedol, že za dodanú kávu mu žalobca riadne zaplatil bezhotovostnou platbou cez faktoringovú spoločnosť VÚB Factoring Bratislava. Žalobca tvrdil, že preukázal použitie prijatého tovaru na účely svojho podnikania, nakoľko tovar dodal spoločnosti GLOBAL - SERVIS, s. r. o., ktorá mu potvrdila dodací list po prevzatí tovaru a zaplatila faktúru bezhotovostným prevodom. Skutočnosť, že spoločnosť JUKOL CZ, s. r. o. z Českej republiky, ktorá mala dodať predmetný tovar U. T. - STENLEY-CO, s dožiadaným daňovým úradom nespôlupracovala, nie je podľa žalobcu právne relevantným dôvodom pre odopretie práva odpočítať daň u žalobcu. Ani v tomto prípade žalovaný ani správca dane fyzické dodanie tovaru odberateľovi GLOBAL - SERVIS, s. r. o. i napriek predloženým dôkazom nepreverili.

7. Žalovaný i správca dane postupovali podľa žalobcu v rozpore s § 3 ods. 1, 2, 3, 6, 9 a § 24 ods. 2 Daňového poriadku, ako aj v rozpore s čl. 2 ods. 3 a čl. 13 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Rovnaké porušenia právnych predpisov namietal žalobca aj v súvislosti s neuznaním žalobcom uplatneného práva na odpočítanie dane z faktúr obchodnej spoločnosti FIN KREDIT, s. r. o.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť, zosumarizoval správcem dane zistený skutkový stav a zotrval na záveroch uvedených v napadnutom rozhodnutí. Tvrdil, že v prípade deklarovaných dodávok cukru od spoločnosti LUMA Slovakia, s. r. o. bolo preukázané, že uvedená spoločnosť ako dodávateľ vyhotovila fiktívne faktúry na dodávku cukru, ktorý žalobcovi nedodala a žalobca si na základe fiktívnych faktúr neoprávnene uplatnil odpočítanie dane, čím sa stal súčasťou daňového podvodu.

V prípade deklarovaných dodávok kávy od U. T. - STENLEY-CO, ako dodávateľa bolo podľa žalovaného preukázané, že tento od svojich dodávateľov (JUKOL CZ, s. r. o., N. J. G.) reálne nenadobudol kávu, ktorej dodávku fakturoval žalobcovi.

V prípade deklarovaných dodávok cukru od dodávateľa FIN KREDIT, s. r. o. podľa žalovaného nebolo preukázané reálne dodanie cukru uvedeným dodávateľom tak, ako to deklarujú preverované dodávateľské faktúry, vierohodným spôsobom nebola preukázaná ani preprava deklarovaného cukru.

9. Krajský súd dňa 14.07.2016 verejne vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že správca dane si v daňovom konaní zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, zabezpečil dostatočnú súčinnosť so žalobcom a vo veci rozhodol vecne a právne správne. Konštatoval, že s

ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania v daňovom konaní žalobca spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti nepreukázal, že obchodné transakcie, ktoré deklaroval za zdaňovacie obdobie september 2007, sa uskutočnili deklarovaným spôsobom, pričom preukázanie týchto skutočností bolo jeho dôkazným bremenom. Poukázal na to, že podmienky pre odpočítanie dane uvedené v § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a nárok na odpočet sa viaže na ich bezpodmienečné splnenie. Poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu (napr. rozhodnutia vo veciach 2Sžf/52/2011, 5Sžf/52/2011, 2Sžf/4/2010, 3Sžf/100/2012) a konštatoval, že nakoľko žalobca neunesol dôkazné bremeno, nebolo mu priznané právo na odpočítanie dane v súlade so zákonom.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť a navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že sa zrušuje rozhodnutie žalovaného i rozhodnutie správca dane a vec sa vracia na ďalšie konanie. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ popísal odlišnosti skutkových okolností v prejednávanej veci v porovnaní s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal v odôvodnení rozsudku krajský súd. V podstate zopakoval svoje námietky uvedené v žalobných bodoch a okrem toho namieta, že rozsudok krajského súdu považuje za porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR na presvedčivé a dostatočné odôvodnenie skutočností, na ktorých je toto rozhodnutie založené. Mal za to, že krajský súd vo svojom rozsudku iba všeobecne konštatuje, že dospel k záveru, že správca dane si zadovážil dostatok skutkových podkladov (ods. 62), že zákon o správe daní a poplatkov zakotvuje oprávnenie daňových orgánov na zisťovanie, či daňové subjekty splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi (ods. 63), že z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že daňové orgány oboch stupňov sa vecou náležite zaoberali a vykonali vo veci rozsiahle dokazovanie (ods. 64), avšak ani v jednom odseku neuvádza, na základe akých skutočností uvedených v administratívnom spise k danému záveru dospel. Rovnako ani v jednom rozsudku neuvádza akékoľvek skutočnosti, ktorými by odpovedal na argumenty žalobcu uvedené v žalobe. Z odseku 70 rozsudku podľa názoru sťažovateľa vyplýva, že sa krajský súd neoboznámil s dôkazmi, ktoré žalobca v rámci výkonu daňovej kontroly a neskôr vo vyrubovacom konaní založil do administratívneho spisu, ani s výsledkami vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní, vedeného v súvislosti s trestnou činnosťou spoločnosti LUMA Slovakia, s. r. o. Tie sú podľa žalobcu v diametrálnom rozpore so závermi, ktoré si v daňovom konaní urobil správca dane a žalovaný o predbežnej otázke, že žalobca bol spolupáchateľom podvodného konania spoločnosti LUMA Slovakia, s. r. o..

11. Rozsudkom krajského súdu o zamietnutí žaloby došlo podľa sťažovateľa k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, vzhľadom na nedostatočne zistený, vyhodnotený a odôvodnený skutkový stav veci správcom dane, odvolacím orgánom i správnym súdom.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s právnym posúdením veci uvedeným v rozsudku krajského súdu o zamietnutí žaloby.

IV.

Právne závery kasačného súdu

13. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná a napadnutý rozsudok správneho súdu je v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. potrebné zrušiť a vec vrátiť správnemu súdu na ďalšie konanie.

Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10.12. 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s §

452 ods. 1 S.s.p.).

14. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v podstate zopakoval žalobné body, keď namietal nedostatočne zistený, vyhodnotený a odôvodnený skutkový stav zo strany správcu dane, žalovaného i správneho súdu. Okrem toho namietal porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého sa mal dopustiť krajský súd nepresvedčivým a nedostatočným odôvodnením skutočností, na ktorých je rozsudok založený, pričom tvrdil, že krajský súd v žiadnom z bodov odôvodnenia rozsudku neuvádza akékoľvek skutočnosti, ktorými by odpovedal na argumenty uvedené v žalobe.

15. Napriek tomu, že sťažovateľ uvedený sťažnostný bod týkajúci sa nedostatkov odôvodnenia rozsudku po právnej stránke kvalifikoval podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p., tvrdiac, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci vzhľadom na nedostatočne zistený, vyhodnotený a odôvodnený skutkový stav veci správcom dane, odvolacím orgánom i správnym súdom, je z obsahu kasačnej sťažnosti zjavné, že sťažovateľ namieta porušenie práva na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom krajského súdu, ktorý mu nedal odpoveď na jeho argumentáciu uvedenú v žalobných bodoch, čím mu znemožnil uskutočniť jeho procesné práva. Sťažovateľ teda dôvodí skutočnosťami, ktoré Správny súdny poriadok upravuje ako legálny dôvod kasačnej sťažnosti v § 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.. Keďže namietané nedostatky odôvodnenia rozsudku správneho súdu nevyplývajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, ale týkajú sa nesprávneho procesného postupu súdu a sú spôsobilé porušiť právo sťažovateľa na spravodlivý proces, kasačný súd na nesprávnosť v právnej kvalifikácii predmetného sťažnostného bodu neprihliadal a argumentáciu sťažovateľa posúdil podľa jej obsahu.

16. Súčasťou práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj len „Dohovor“) je bezpochyby aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva tiež zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj z čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Zákonný základ práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia sa pre prejednávajúcu vec nachádza v ustanovení § 139 ods. 2 S.s.p.

17. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikuje, že účastník konania má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje pre záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojim vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016). Touto prizmou kasačný súd hľadel na obsah rozsudku krajského súdu.

18. Kasačný súd sa však musel stotožniť so sťažovateľovou argumentáciou, že nedostal zo strany krajského súdu odpovede na relevantné námietky zo žaloby, najmä neuviedol, z akých dôvodov:

- neobstojí tvrdenie sťažovateľa v žalobe, že kryštálový cukor nakúpený od dodávateľa LUMA Slovakia, s. r. o. fyzicky existoval a bol riadne dodaný obchodnej spoločnosti K.K.V.-UNION, s. r. o. na jej sklad, čo uvedená spoločnosť potvrdila žalobcovi na dodacích listoch a zaviedla do svojho účtovníctva, pričom odpočítanie dane z tovaru dodaného žalobcom spoločnosti K.K.V.-UNION, s. r. o. daňové orgány nespochybnili;
- nebolo potrebné vykonať navrhovaný výsluch účtovníčky spoločnosti LUMA Slovakia, s. r. o. N.. G. R., ako aj fyzické preverenie existencie dodaného tovaru u odberateľa K.K.V.-UNION;
- či a akú relevanciu majú závery orgánov činných v trestnom konaní, z ktorých podľa žalobcu vyplynulo, že obchodná spoločnosť LUMA Slovakia, s. r. o. tovar fyzicky mala, nevedela však preukázať jeho pôvod, resp. tovar nadobudla od iných subjektov ako deklarovala na faktúrach

zaradených do svojho účtovníctva, pričom žalobca tvrdil, že o týchto skutočnostiach nemal akúkoľvek vedomosť a nemá ani právne prostriedky na to, aby od svojich dodávateľov vyžadoval preukazovanie pôvodu predávaného tovaru;

- nepovažoval za relevantné svedectvo U. T., ktorý mal výslovne potvrdiť, že kávu zúčtovanú faktúrou č. 302007 žalobcovi dodal a prepravil ju sám na miesto určené žalobcom, faktúru vystavil a opečiatkoval a uviedol, že za dodanú kávu mu žalobca riadne zaplatil bezhotovostnou platbou cez faktoringovú spoločnosť VÚB Factoring Bratislava;

- žalobca nepreukázal použitie prijatého tovaru na účely svojho podnikania, keď ho podľa predložených dokladov dodal spoločnosti GLOBAL - SERVIS, s. r. o., ktorá mu potvrdila dodací list po prevzatí tovaru a zaplatila faktúru bezhotovostným prevodom.

19. Krajský súd len všeobecne konštatuje, že vykonané dokazovanie bolo náležité, bolo dostatočne vyhodnotené, pričom žalobca nepreukázal, že obchodné transakcie, z ktorých si uplatnil v predmetnom zdaňovacom období odpočítanie dane, sa uskutočnili deklaroványm spôsobom. Správny súd konštatoval správnosť skutkových zistení a podrobné vyvodenie dôvodov rozhodnutí daňových orgánov oboch stupňov. Nezistil žiadne právne pochybenia ani logické nesprávnosti či inú vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Uviedol, že žalobca neuviedol v žalobe žiadne námietky, ktoré by boli schopné ovplyvniť vecnú správnosť preskúvaných rozhodnutí.

20. S ohľadom na obsah odôvodnenia rozsudku popísaný v predchádzajúcom bode musí kasačný súd konštatovať, že ide o odôvodnenie takmer univerzálne, pretože ho možno použiť prakticky v každom rozsudku o zamietnutí žaloby proti rozhodnutiu o nepriznaní odpočítania dane pre neunesenie dôkazného bremena zo strany daňového subjektu. Takéto odôvodnenie však v kasačnom konaní nemôže obstať, pretože v ňom súd nedal žalobcovi konkrétnu odpoveď prakticky na žiadnu zo žalobných námietok. Medzi tvrdeniami žalobcu v žalobných bodoch a všeobecnými závermi krajského súdu nie je bezprostredná logická väzba, absentujú právne úvahy súdu nadväzujúce na sťažovateľovu žalobnú argumentáciu. Krajský súd svojím postupom porušil právo sťažovateľa na súdnu ochranu v takej miere, ktorá bezpochyby mala za následok porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

21. Kasačný súd poukazuje na § 139 ods. 2 S.s.p., podľa ktorého správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé, pričom odôvodnenie súdneho rozhodnutia má okrem konštatlačnej časti obsahovať aj posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkázanie na ustálenú rozhodovaciu prax. Túto kvalitu napadnutý rozsudok nedosahuje.

22. Kasačný súd tiež považuje za potrebné poukázať aj na charakter kasačného konania, resp. kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu. Nie je preto možné konaním pred kasačným súdom (okrem výnimočných prípadov) nahrádzať konanie pred krajským súdom ako súdom prvej a jedinej inštancie. Každá skutková a právna otázka, ktorá je v prejednávanej veci rozhodujúca, preto musí byť predmetom posúdenia krajským súdom. Vzhľadom na to, že kasačný súd nie je oprávnený nahrádzať postupy krajského súdu v konaní, dospel kasačný súd na základe vyššie uvedeného k záveru, že napadnutý rozsudok správneho súdu je potrebné v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Iný postup by vzhľadom na okolnosti prípadu bol v rozpore so zásadou zákazu denegatio iustitiae - išlo by o odopretie spravodlivého súdu, čo by znamenalo porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

23. Kasačný súd dodáva, že sa nezaoberal ďalšími kasačnými dôvodmi a argumentmi sťažovateľa, nakoľko vyššie uvedené závery postačujú na vyvodenie záveru o potrebe zrušenia napadnutého rozsudku a sú prakticky nezlučiteľné s jeho podrobnejším vecným preskúmaním.

24. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu dostatočne podrobne a jasne odôvodniť svoje nové rozhodnutie, pričom musí reagovať na konkrétne žalobné námietky sťažovateľa. Pritom však naďalej treba prihliadať na prevažujúco prieskumný charakter správneho súdnictva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.